

Sygn. akt V U 197/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Katarzyna Adaszek

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 stycznia 2018 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 197/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 stycznia 2018 r. listopada 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., odmówił wnioskodawcy K. M. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, wskazując, że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganymi 15 latami takiej pracy. Organ rentowy nie uznał wnioskodawcy jako okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) – gdyż w świadectwie pracy z 31 stycznia 2006 r. nie określono ściśle charakteru tej pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca K. M., domagając się jej zmiany poprzez przyznanie spornego świadczenia. Podniósł, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych polegającą na pracy w kanale remontowym przy naprawie i konserwacji pojazdów w okresie całego swego zatrudnienia w od 21 czerwca 1976 r. do 31 grudnia 1998 r. z wyjątkiem okresu, kiedy pracował jako uczeń.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Wskazał, iż nie zaliczono wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) zs. w L. od 10 marca 1977 r. do 25 października 1978 r., od 3 listopada 1980 r. do 31 maja 1983 r. oraz od 5 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1998 r. Dodał, iż wskazywane w odwołaniu dodatkowe okresy

pracy w szczególnych warunkach nie były rozpoznawane gdyż na tę okoliczność wnioskodawca nie przedłożył żadnych dokumentów.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca K. M. urodził się (...)

Wniosek o emeryturę złożył w dniu 8 stycznia 2018r.

Na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił staż w łącznym wymiarze 25 lat, 11 miesięcy i 23 dni.

Nie jest członkiem OFE.

(bezsporne)

K. M. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) - L." zs. w L. w okresie od 3 września 1973r. do 31 stycznia 2006r. W tym:

- od 3 września 1973r. do 20 czerwca 1976r. – był uczniem praktycznej nauki zawodu kierowcy-mechanika
- od 1 czerwca 1976r. do 9 marca 1977r. – był pomocnikiem monterem
- od 10 marca 1977r. do 25 października 1978r. (**1 rok, 7 miesięcy i 16 dni**) – był mechanikiem napraw pojazdów
- od 26 października 1978r. do 2 listopada 1980r. (**2 lata, 9 miesięcy i 23 dni**) – odbywał zasadniczą służbę wojskową
- od 3 listopada 1980r. do 31 maja 1983r. (**2 lata, 6 miesięcy i 29 dni**) – był mechanikiem pojazdów samochodowych
- od 1 czerwca 1983r. do 11 kwietnia 1990r. – był monterem
- od 14 kwietnia 1990r. do 16 października 1991r. (**1 rok, 6 miesięcy i 3 dni**) – pracował na budowie eksportowej w ZSRR jako mechanik silnikowy
- od 5 grudnia 1991r. do 31 stycznia 2006r. (**7 lat i 27 dni** – liczone do 31 grudnia 1998r.) – był mechanikiem samochodowym.

Będąc zatrudnionym na stanowisku mechanika napraw pojazdów, mechanika pojazdów samochodowych, oraz mechanika samochodowego – wnioskodawca wykonywał naprawy pojazdów w kanałach remontowych. Pracował w brygadzie mechaników kanałowych wykonujących prace przy naprawie pojazdów w kanałach remontowych. W zakładzie było takich kanałów 10-12. Pracowało w nich, w różnym okresie 20-30 mechaników. Wnioskodawca wykonywał naprawy ciężkiego sprzętu - pojazdów o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. Były to remonty zawieszek, skrzyń biegów, sprzęgieł, sprzężarek, mostów wałów itp.

Podobne prace wykonywał na budowie eksportowej w Z.. Zatrudniony został w ramach tego kontraktu przez (...) N. (w macierzystej jednostce miał udzielony urlop bezpłatny) na stanowisku mechanika silnikowego. Przy czym wykonywał takie same prace jak w jednostce macierzystej tj. prace przy naprawie pojazdów w kanale remontowym.

Prace te wykonywane były stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny wymiar tych okresów to **12 lat, 9 miesięcy i 15 dni** (bez odliczenia okresów pobierania zasiłków chorobowych po 14 listopada 1991r.).

Dowody:

- akta kap. początkowego: ksero książeczki wojskowej k.3, zaświadczenie o okresach pobierania zasiłków k. 4, zaświadczenia RP-7-6,

- akta emerytalne: świadectwa pracy k.13-14,

- akta osobowe z: (...) N. (kontrakt)

(...)L.: świadectwo pracy k. opinia k.153, skierowanie do przychodni k.152,

protokół z 2 maja 1977r. k. 149, umowa o pracę z 21.06.1976r.(pomocnik kierowcy) k.148, z 3 listopada 1980r. (monter pojazdów samochodowych) k.95, umowa o pracę budowie zagranicznej k.81, z 5.12.1991r. (mechanik samochodowy) ; podanie o przyjęcie do pracy na stanowisku kierowcy z 21.06.1976r. k. 147 na stanowisku monter z 7.10.1980r. k.133, mechanika samochodowego k.79; karta szkolenia na stanowisku kierowcy z 22.06.1976r. k.146 na stanowisku mechanika pojazdów samochodowych z 10.03.1977r. k.143, podanie wnioskodawcy o przeniesienie go ze stanowiska kierowcy na stanowisko mechanika z 10.03.1977r. k.144, wniosek o przeszeregowanie k.141, 110, angaże k.140- 121, 118-114, 109-106, 104, 102, 96-99, 87-94, 74-75, 64-70, 62, 57, karty obiegowe zmiany k. 135, 131, 84, 75; ; protokół nr 5 z egzaminu k.134, inf. o urlopie bezpłatnym k.86, zakres obowiązków k.72

- zeznania świadków (e-protokół z 4.07.2018r. k.27-29): J. K. 00:11:52-00:26:09

S. N. 00:26:09-00:37:35

Z. S. 00:37:35-00:50:33

- wyjaśnienia wnioskodawcy (e-protokół jw.) 00:51:52-01:04:39.

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2., tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy- w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Bezspornie, wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999r. posiadał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Na dzień złożenia wniosku o emeryturę nie był członkiem OFE i miał ukończone 60 lat.

Dokonując ustaleń w zakresie charakteru pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w spornym okresie zatrudnienia, Sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach z akt osobowych (szczegółowo wymienionych wyżej), świadectwach pracy, dokumentach dotyczących służby wojskowej oraz uzupełniająco, na zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków J. K., S. N. i Z. S. oraz na wyjaśnieniach samego wnioskodawcy.

Jak wynika z tego materiału dowodowego, nie ma wątpliwości, iż wnioskodawca w okresie od 10 marca 1977r. do 25 października 1978r. (1 rok, 7 miesięcy i 16 dni), od 3 listopada 1980r. do 31 maja 1983r. (2 lata, 6 miesięcy i 29 dni), od 14 kwietnia 1990r. do 16 października 1991r. (1 rok, 6 miesięcy i 3 dni) - od 5 grudnia 1991r. do 31 grudnia 1998r.) – stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace przy naprawie pojazdów w kanałach remontowych – ujęte w Wykazie A, dziale XIV, poz. 16 – załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. Łącznie jest to okres 12 lat, 9 miesięcy i 15 dni. Należy do nich zaliczyć również okres służby wojskowej od 26 października 1978r. do 2 listopada 1980r. (2 lata, 9 miesięcy i 23 dni) bowiem wnioskodawca przed jej rozpoczęciem i po jej zakończeniu wykonywał prace w szczególnych warunkach. Łącznie wnioskodawca ma **14 lat, 9 miesięcy i 23 dni** okresów pracy w szczególnych warunkach.

Nie można uwzględnić mu jako takich okresów pracy na stanowisku ucznia praktycznej nauki zawodu – kierowcy-mechanika (3.09.1973-20.06.1976). W ramach takiego zatrudnienia uczeń przede wszystkim pobiera naukę, wykonuje różne prace, w różnym wymiarze czasu pracy. Nie można również uwzględnić do okresów pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku pomocnika montera czy montera. Tego rodzaju praca również nie jest pracą w szczególnych warunkach. Wprawdzie wnioskodawca kategorycznie zaprzeczył by w takim charakterze kiedykolwiek w (...) pracował – jednak jego stanowisko nie zostało poparte żadnymi obiektywnymi. Przede wszystkim na charakter jego zatrudnienia w tych okresach (21.06.1976-9.03.1977, 1.06.1983-11.04.1990) skazuje szereg dokumentów zawartych w aktach osobowych: umowy o pracę, angaże, podania wnioskodawcy o przyjęcie do pracy na określone stanowisko, wnioski o przeszerogowanie, opinie, zaświadczenia lekarskie. Nie są one przypadkowe, czy jednorazowe. Przyjęcie, jedynie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy i ogólnych zeznań świadków, iż nie odzwierciedlają one faktycznego rodzaju jego zatrudnienia – byłoby nielogiczne i zupełnie dowolne.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, uznać należało, że wnioskodawca nie spełnia przesłanki posiadania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach i prawo do emerytury w obniżonym wieku mu nie przysługuje.

Z powyższych względów sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił jego odwołanie.

SSO Regina Stępień